

hi aliquot diebus effosam inter difficultates saxearum radice triginta pedes longæ ac ne sic quædam solide
 sed aruptæ. Ab ea maxia auctoritas hærbæ est: quæ dodecatheon uocant omnium deorum maiesta-
 tem cõmendantes. in aqua potam omnibus morbis mederi tradunt. Folia ei⁹ septem lactucis simillima
 exeunt. a lutea radice. Vetustissima inuentu pæonia est: Nomenq; auctoris retinet. Quæ quidam pento-
 robon appellant alii glycyfiden. Hæc quoq; difficultas est: q; eadem aliter alibi nuncupat: nascit opa-
 cis montibus caule inter folia digytorum quattuor ferente in cacumine ueluti græcas nucas quattuor aut
 quinque. in est iis semen copiosum: rubrum: nigrumq;. Hæc medetur & fauore in quiete ludibriis. pre-
 cipiunt eruere noctu: quoniã si picus martius uideat: tuendo oculos imperum faciat. panaces ipso no-
 mine omniũ morborum remedia promittit: numerosũ & diis inuentoribus adscriptũ: Vnum quippe
 asclepion cognominatur: quoniã is filiam panaciam appellauit. Sarcus eius est coactus: ferule qualẽ
 diximus. Radix est multi corticis & falsi. Hæc euulsa scrobẽ repleri uario genere frugũ religio est: ac
 terræ diamentũ. Vbi: quoniã & fieret modo: & quale maxime pbaretur iter pegria: docuimus. Id quod
 e macedonia affertur bucolicon uocant. armætariis sponte erupentẽ. succũ excipientibus: hoc. celeri-
 euanescit: Et in aliis autẽ generibus improbat maxime nigrũ ac molle. id. n. argumẽtũ est cæra adul-
 terati. Alterũ genus heracleon uocant: & ab hercule inuentũ tradunt. alii organũ heracleoticum sil-
 uestre: quoniã ẽ organo simile: radice inutile. De organo diximus: Tertiũ panaces chironẽo cogno-
 minatur ab inuentore. Foliũ eius lappatu simile maius tamen & hirsutius. Flos aureus. radix parua.
 nascitur pinguibus locis. Huius flos efficacissimus eoq; amplius q; supradicta pdest. Quartũ gen⁹ pa-
 naces ab eodem. Chirone repertũ centaurion cognominat: Sed & pharnaceon i cõtrouersi iuuetiõis
 a pharnace rege deductũ. Serit hoc lögioribus q; cætera foliis: & ferratis. Radix odorata i umbra sic-
 cat uinoq; gratiã adiicit. huius genera duo fecere: alterẽ leuioris folii: alterẽ tenuioris: heracleo siderio
 & ipsũ ab hercule inuentũ est: caule tenui digytorum quattuor altitudine. Flore puniceo: foliis coriãdri
 iuxta lacus & amnes iuenit. oiaq; uulnera ferro illata efficacissime sanat est Chironis iuuetũ ampelos
 q; uocat chironia: de qua diximus iter uites. Sicuti de herba cuius iuuetio assignat Mineruæ herculi
 quoq; eã adscribunt: que apollinaris anud arabas altercũ siue altercangenu: apud græcos uero hys
 cyamus appellat. plura eius genera. Vnũ nigro semine foliis pene purpureis spinosum. Talis in gala-
 mus appellat. plura eius genera. Vnũ nigro semine foliis pene purpureis spinosum. Talis nascit i ga-
 lacia. Vulgare autẽ cadidius ẽ & fruticosus: papauere. Tertiũ semen irionis semini simile. & omnia
 infantiã gignentia: capitũq; uertigines. Quartũ genus molle. laudinosũ pingui⁹ cæteris: Cadidi seminis
 in maritimis nascens hoc recepere medici. Itẽ rufi seminis nonũq; ante candidum rufescit. si non e ma-
 turuit: improbatũq;. Et alioq; nullũ nisi cũ inauerit legif natura uini. Ideoq; mentẽ caputq; infes-
 rans. Vfus seminis & per se & succo expresso exprimitur separatim: & caulib⁹ foliisq; utitur & radice
 temeraria in totũ (ut arbitror) medicina. Quippe etiam foliis constat mentẽ corrũpi: si plura q; qua-
 tuor bibatur. Etiã antiqui in uino febrẽ depelli arbitrabatur. & oleum fit ex semine: ut dixim⁹. quod
 ipsum auribus infusum tentat mentẽ: mireq; contra uentũ remedia prodidere iis. & ipsum p reme-
 diis. deo nullo experiendi sine: ut cogere etiam uenena prodesse.

Floribus
Diosco.

hermubo
tanen

De linzooste partenio hermupoa siue potius mercuriali: & achillea. & panace heraclea sideriti mil-
 lefolio: & de scopa regia. & hermineo teucio splenio. de melapodio siue helleboro quorue eorum
 genera: & de nigro helleboro & albo medicina: & quãdo detur: quomodo sumẽdũ: & quibus non
 dandum. & q; mures necat. Cap. v.

Inozostis siue parthenion a Mercurio inuentus est ideo apud græcos hermupoa multi uo-
 cant. Eam apud nos omnes mercurialẽ. Duo eius genera. masculus & scemina quæ efficaci-
 or. caule cubitali interdũ ramoso in cacumine. ocimo angustioribus foliis geniculis dẽsis
 alarum cauis multis. semine in geniculis dependente. scemina copioso. mari iuxta genicula stati rario-
 re ac breui: contortoq;. Scemina saluto & candido. Folia marib⁹ nigriora. sceminis cadidiora: radix
 superuacua prætenuis. nascuntur i campestribus cultis. Mirum est quod de utroq; eoq; genere pro-
 ditur. Ut mares gignantur hunc facere. ut scemina illam. hoc contingere si a conceptu succus. pti⁹
 bibatur in passo: edanturue folia decocta ex oleo & sale. uel cruda ex aceto. Quidã decoquũt eam in
 nouo fictili cũ heliotropio. & duabus aut tribus spicis donec decoquatur. Decoctũ dari iubet. & hæ-
 bam ipsam in cibo altero die purgationi. mulieribus per tridũ. quarto die a balneo coire eas. hippo-
 crates miris laudibus in mulierũ usu prædicauit illas. easq; ad hunc modũ adhuc medicorũ nemo no-
 uit. ille eas uulua cũ melle uel rosaceo uel lilino uel irino admonit. itẽ ad ciendos menses secundas
 q; hoc idẽ præstare potu sotuq; dixit. instillauit auribus sardis succũ innũxitq; cum uino uetere aluo
 folio imposuit. ediphoris. strangaria & uesicæ Decoctũ eius dedit cũ myrrha & thure. aluo quidem
 soluendæ. uel in febrẽ decoquatur quantũ manus capiat in duobus sextariis aquæ ad dimidias bibi-
 tur sale & melle admixto. necnon cũ ungula suis aut gallinaceo decoctũ salubrius purgatiõis cã pu-
 tauere aliqui utranq; dandã. siue cũ malua decoctum. Thoracem purgat. Bilem detrahũt. Sed stoma-